

μετεβλήθη τόσον ολοτελῶς, ὥστε, ἂν ἦτο δυνατόν νὰ κοιμᾶται τις κατὰ τὸ διάστημα τῆς θυέλλης, δὲν ἤθελε πιστεῦσαι ἐξυπνήσας ὅτι εὐρίσκετο ἐν τῷ αὐτῷ μέρει τοῦ κόσμου. Ἀντὶ τῆς εὐθραλείας τοῦ θέρους καὶ τῶν πλουσιῶν καρπῶν, οἵτινες πρὸ μικροῦ ἦσαν ἐξηπλωμένοι καθ' ὅλον τὸ πρόσωπον τῆς καρποφόρου καὶ ὠραίας ἐκείνης χώρας, δὲν παρίστατο νῦν εἰμὴ ἡ φοβερὰ ὄψις τοῦ χειμῶνος. Τὸ ἔδαφος μετεβλήθη εἰς βάλτον, οἱ στάχυες συνεφύρθησαν μετὰ τοῦ βορβόρου, αἱ ἄμπελοι κατεκερματίσθησαν, οἱ κλάδοι των συνετρίβησαν, καὶ ὀπωροφόρα δένδρα παντὸς εἴδους κατεβλήθησαν. Ἡ χάλαζα ἔκειτο σωρηδὸν, ἀδιάλυτος, ὡς στοῖβαι συντετριμμένου πάγου. Ἀκόμη καὶ δυνατὰ δένδρα τῶν δασῶν δὲν ἴσχυσαν ν' ἀντισταθῶσιν εἰς τὴν ὀρμὴν τῆς θυέλλης· μέγας τις καστανεὼν, ἐξαιρέτως, ἐβλάβη τοσοῦτον, ὥστε ἄλλο τι σχεδὸν δὲν παρίστανεν εἰμὴ γυμνοὺς κορμούς· αἱ ἄμπελοι τόσον φοβερῶς ἐδάρθησαν, ὥστε τέσσαρα ἔτη παρήλθον πρὶν κατασταθῶσι πάλιν γόνιμοι. Ἀπὸ τὰς ἐξήκοντα ἕξ ἐνορίας μιᾶς περιοχῆς, τεσσαράκοντα τρεῖς ἡρμώθησαν ἐξ ὀλοκλήρου, ἀπὸ δὲ τὰς λοιπὰς αἱ μὲν ἀπώλεσαν τὰ δύο τριτημόρια, αἱ δὲ τὸ ἥμισυ τῶν καρπῶν των. Κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ Κυρίου Ἀραγῶνος ἡ βλάβη ἡ γενομένη εἰς 1039 ἐνορίας συνεποσοῦτο εἰς 24,962,000 φράγγκων.

Ἡ παράδοξος αὕτη θύελλα ὠδευε πρὸς δεκαῆξ ἡμισυ λεύγας τὴν ὠραν· ἦτο δὲ ἴσοταχῆς ἡ κίνησις ἀμφοτέρων τῶν ταεινῶν. Ἡ κατὰ μέσον ὄρον διάρκεια τῆς θυέλλης εἰς τοὺς διαφόρους τόπους ὅσους ἐπεσκέφθη δὲν ἦτον ὑπὲρ τὰ ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ λεπτὰ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΓΑΜΟΥΣ.

« Τί θέλω εἰπεῖν, » γράφει πρὸς φίλον αὐτοῦ ὁ Κοραΐς, « ἂν ἀκούσω ὅτι ἐνουμφεύθης· θέλω εἰπεῖν, φίλτατε, ὅτι ἔκαμες ἔργον φρονιμώτατον. Ἐχω περὶ τούτου μίαν θαυμαστὴν καὶ ὄντως sentimentale ἰδέαν τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, ἀλλ' οὔτε Φιλόστρατον ἔχω, οὔτε καιρὸν νὰ τὸν ἐξετάσω. Μὴ λησμονήσης νὰ μὲ πέμψῃς ἀπὸ τὰ σακχαρωτὰ τοῦ γάμου· τὸ γλυκύτερον ὅμως εἰς ἐμὲ εἶναι νὰ μὴ λησμονήσης τὸν γάμον, ἀλλὰ νὰ τὸν τελειώσης, ἐπειδὴ τὸν ἔβαλες εἰς τὸν νοῦν σου. Εἶναι, φίλε, βίος δυστυχέστατος ὁ ἀγάμος βίος· καὶ ὁ φρόνιμος καὶ χρηστοῦθης ἄνθρωπος ἔχει χρέος, καθὼς ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς του τὴν λαμπάδα τοῦ βίου, οὕτω νὰ τὴν παραδώσῃ εἰς ἄλλους. Τοῦτο εἶναι τὸ βούλημα καὶ δόγμα τῆς φύσεως. »

Τὸ ὄνομα ἐπικρατείας τινὸς ἐμπορεῖ νὰ λησμονηθῇ, καὶ τὰ κατορθώματα ἡρώων νὰ ἐξαλειφθῶσιν ἀπὸ τὰ χρονικά τοῦ κόσμου· ἀλλ' ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας ἐμπορεῖ νὰ παύσῃ μόνον ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπάρχῃ πλέον· τὸ φῶς αὐτῆς ἐμπορεῖ νὰ καλυφθῇ ἀπὸ ἀγνοίαν, πανουργίαν, ἢ πλεονεξίαν, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ σβεσθῇ.

ΕΥΓΕΝΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΩΝ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΙΝ ΤΩΝ ΓΡΑΦΩΝ, ΚΑΙΙ. ΚΑΙΙ.

Οἱ τῆς Ῥώμης ἐπιθυμοῦντες νὰ πιστεῦνται παρὰ πάντων ὡς θεῖα καὶ πνευματόφθεγχα ὅσα αὐτοὶ κατὰ καιροὺς ἐν ταῖς ἑαυτῶν Βούλλαις ἐθέσπιζον, καὶ μὴ εὐρίσκοντες, οὔτε εἰς τὴν αὐτῶν Ἐκκλησίαν, ἐτοίμην παρὰ πᾶσι καὶ τυφλὴν τὴν εἰς τὰ αὐτῶν διατάγματα καὶ δόγματα ὑπακοὴν καὶ εὐπίθειαν, ἀλλὰ βλέποντες, ὅτι ἐκ τούτων τινὰ ὑπὸ τινῶν Ἀρχιερέων ὡς ἄκυρα ἤθετοῦντο, καὶ ὑπ' ἐνίων σοφῶν Θεολόγων, καὶ ὑπὸ ὀλοκλήρων ἐνίοτε Ἀκαδημιῶν, ὡς ἄτοπα ἀνέτρεποντο, ἐσυλλογίσθησαν νὰ θεραπεύσωσι τὸ τραῦμα, ὃ διὰ τῶν τοιούτων ἀντιρρήτικῶν συγγραμμάτων ἡ αὐτοδέσποτος αὐτῶν καὶ ἀναντίρρητος αὐθεντία ἐδέχετο. Ἡ δικαία καὶ εὐλογοῦς θεραπεία βέβαια ἤθελεν εἶσθαι τὸ νὰ ἀποδείξωσι μὲ λόγον τῶν ἀντιλεγόντων τὸ ἄλογον, καὶ νὰ φωτίσωσι μὲ τὸ φῶς τῶν Γραφῶν καὶ τῆς παραδόσεως τὸ σκότος ἐκείνων, καὶ νὰ νικήσωσι μὲ τὴν δύναμιν μιᾶς κοινῆς καὶ ἐλευθέρως Συνόδου τὴν αὐτῶν δυσπίθειαν· ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο εἰς τὰ μὴ εὐλογα δὲν εἶναι δυνατόν, καὶ οἱ Πάπαι ἤθελον τὴν ὑποταγὴν καὶ εἰς τὰ μὴ εὐλογα, μετεχειρίσθησαν καὶ ἐδῶ τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν, καὶ νόμον ἔστησαν τὴν ἑαυτῶν θέλησιν. Ὅθεν καὶ ἀπηγόρευσαν μὲ ἀφορισμοὺς φρικτοὺς καὶ ἀναθέματα τὴν ἀνάγνωσιν τῶν εἰρημένων ἀντιρρήτικῶν, θέλοντες καὶ ἀποφασίζοντες νὰ ἦναι ἐν αὐτῷ τῷ ἔργῳ (ipso facto), ὡς λέγουσιν, ὑπεύθυνος τῆς ἀτελευτήτου κολάσεως, ὄχι μόνον ὅστις δὲν ὑπακούει εὐπειθῶς καὶ τυφλῶς εἰς οἰανδήποτε ἐκδοθεῖσαν Παπικὴν Βούλλαν, ὄχι μόνον, ἂν τολμήσῃ, ἢ λόγῳ, ἢ συγγραμμάτι, ὅπως οὖν νὰ τὴν παρασαλεύσῃ, ἀλλὰ καὶ ὅστις ἀπλῶς θελήσῃ νὰ ἀναγνώσῃ τὴν ὑπὸ τινος γενομένην κατὰ τῆς Βούλλας ἐπίκρισιν, ἢ ἀντίρρησιν, νὰ ἦναι καὶ αὐτὸς (ipso facto) τοῦ αἰωνίου πυρὸς ἐνοχος καὶ ὑπόδικος.

Ἡ πρώτη ἀρχὴ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἀναγνώσεως ἐκ τούτου προῆλθε, δὲν ἔμεινεν ὅμως ἕως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ τῶν Παπικῶν θεσπισμάτων πολλὰ ἐλάμβανον σαφῆ καὶ φανεράν τὴν ἀντίρρησιν καὶ εἰς αὐτὰς τὰς θείας Γραφὰς, καὶ εἰς τὰ ὑπομνήματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Πατέρων, ὅθεν ἐκινδύνευε νὰ καταλαμβάνη καὶ ἐκ τούτων καθ' ἑνας, ὅτι ὑπερέβαινον οἱ Πάπαι τὰ διατεταγμένα πολλὰκις ὅρια, παρεκινήθησαν ἐντεῦθεν νὰ ἀπαγορεύσωσιν εἰς τοὺς Χριστιανούς καὶ τὴν τούτων μελέτην. Πῶς λοιπὸν ὁ Δ' ἐξέδωκεν ἕνα τόμον, ἐν ᾧ περιέχεται τῶν ἀπηγορευμένων βιβλίων ὁ ἔλεγχος, ἦτοι ὁ Κατάλογος (Index). Σίξτος ὁ Ε' τὸν ἠύξησε. Κατὰ τὸν τοιοῦτον κατάλογον εὐρίσκονται ἐμποδισμένα βιβλία, πραγματευόμενα τὰς ἀναφύσεις ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφοράς· βιβλία, ἐκδέτοντα τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν· βιβλία τυπικὰ, περιέχοντα Ἐκκλησιαστικὰς διατάξεις· κατηχητικά, ἐρμηνεύοντα τὰ τῆς πίστεως φρονήματα καὶ ἐντάλματα·